

"Medlemmar af Evangeliskt-Lutherska kyrkan vare ej förment att sammankomma till gemensamma andaktsöfningar utan vederbörande presterskaps omedelbara ledning; dock må sådan sammankomst å tid, då allmän gudstjenst i församlingen förrättas, ej ega rum så nära det ställe, der gudstjensten hålles, att denna eller ordningen deraf störes. Ej heller må vid religionsöfning, som ej är att hänföra till enskild husandakt, tillträde vägras församlingens presterskap, medlem af dess kyrkoråd eller den offentliga myndigheten i orten, hvilken sistnämnda myndighet, i händelse af inträffad olaglighet eller oordning, eger att, der så nödigt anses, sammankomsten upplösa. Uppträder någon, som ej är prest eller enligt Kyrkolagen berättigad att offentligen predika, vid dylik sammankomst såsom lärare med andliga föredrag, som anses leda till söndring i kyrkligt hänseende eller förakt för den allmänna gudstjensten eller eljest till undergräfvande af religionens helgd, ankomme på kyrkorådet att honom förbjuda att i berörda egenskap inom församlingen vidare uppträda.

Hvar som underlåter att ställa sig till efterrättelse kyrkoråds förbud mot utöfvande af lärareverksamhet, böte från och med femtio till och med trehundra R:dr till tveskiftes emellan åklagaren och församlingens fattiga."

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 6 Maj 1867.

N:o 48.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 Maj 1867.

— — — — Andra Kammaren den 6 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående ändring i 16 Kap.
5 och 13 §§ Jorda-balken.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 65.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har förslag blifvit väckt derom, att i de fall, då vid lega af jord å landet viss legotid är på förhand aftalad, uppsägning af lego-

aftalet icke måtte erfordras, utan legotagaren vara skyldig att flytta å den utsatta tiden för legans upphörande, samt i öfverensstämmelse härmed det stadgande ändras, som 16 Kap. 5 § Jorda-balken i motsatt syftning innehåller.

Vid pröfning häraf har Riksdagen funnit den omständighet, att viss tid för lega blifvit på förhand öfverenskommen, böra, enligt i allmänhet gällande grunder, föranleda dertill, att ingendera kontrahenten för längre tid än den aftalade har några förbindelser, utan bör legans utsträckning till längre tid ankomma på nytt aftal. För det undantag från en sådan regel, vår lag i förevarande fall innehåller, torde icke hafva förefunnits andra än historiska grunder, hvilka numera sakna betydelse, sedan bruket att muntligen sluta legoaftal kan anses hafva upphört, och väl sällan något arrende ifrågakommer, utan att skriftligt kontrakt derom upprättas. Det skäl för bestämmande af längre uppsägningstid, som företer sig i det fall, att ej viss legotid är aftalad, förefinnes alldeles icke, när ifrån början begge kontrahenterne haft visshet om vid hvad tid legoaftalet skulle upphöra; och med afseende ej mindre härå än å de olägligheter, som för en jordegare kunna uppstå, derest han beredt sig att å viss tid tillträda sitt hemmansbruk, men, till följd deraf att en tredskande arrendator, på grund af någon brist, som af hvarjehanda anledningar lätteligen inträffar i afseende på beviset om skedd uppsägning, kunde tilltvinga sig ett eller annat års ytterligare besittning af jorden, nödgas afvakta den fardag, som efter förnyad uppsägning infaller, synes sålunda allt skäl vara för handen att åt stadgandet i 6 § af 16 Kap. Jorda-balken: "Leger man ut eller till lega tager gods och gårdar, med vilkor, rätte sig å båda sidor efter det som aftaldt är", gifva full tillämpning, äfven i fråga om tiden för legan, så att den, som vill försäkra sig om förlängning deraf, må så tidigt, som för honom är behöfligt, utverka med-kontrahentens samtycke dertill.

Dervid kan likväl det fall inträffa, att en brukare, efter den bestämda legotidens slut, sutit någon tid qvar å jorden och den brukat, utan att egaren lagt i dagen någon afsigt att sjelf tillträda sin egendom. I detta fall synes å båda sidor böra förutsättas ett tyst samtycke, att arrendet må fortfara, och för denna händelse lærer således till begges skydd erfordras ett lagstadgande, som bestämmer förhållandet dem emellan; i hvilket afseende rigtigast synes vara att betrakta det sålunda förnyade arrendet såsom förlängdt och gällande för obestämd tid, hvars afbrytande beror på uppsägning.

Hvad sålunda blifvit anfördt angående uppsägning af arrende på landet, gäller emellertid med samma skäl i fråga om hyra af stadsegendomar, beträffande hvilka i 16 Kap. 13 § Jorda-balken är stadgad skyldighet att uppsäga legoaftalet två månader före stämmodag. Nödvändigheten af följd-rigtigheten beträffande tillämpningen af en sådan grundsats, som den om

verkan af ett för viss tid ingånget legoaftal, bjuder, att stadgandet om skyldighet att uppsäga lega af hus eller gård i stad sättes i öfverensstämmelse med hvad om lega af jord å landet gäller.

Riksdagen har alltså för sin del beslutat utfärdandet af en författning, hvarigenom med ändring af 16 Kap. 5 och 13 §§ Jorda-balken, såvidt derigenom uppsägning af städja eller lega å landet eller i stad är föreskrifven jemväl för det fall, att viss legotid blifvit aftalad, förordnas:

”När bestämd tid för lega ute är, må egare sjelf råda jord, hus eller gård sin, och flytte brukare eller hyresman, ändå att uppsägning å någondera sidan ej skett: är vid legoaftal förbehåll om uppsägning gjord; vare det gällande. Har, sedan bestämd legotid ute var, brukare fortfarit med brukningen, eller hyresman sutit i gården qvar och har ej egaren, å landet inom två månader och i stad inom en månad efter legotidens slut, anmanat honom att afflytta, varde legoaftalet ansedt såsom förlängdt på obestämd tid, och gälle uppsägning, hvad i lag stadgas.”

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 6 Maj 1867.

N:o 49.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 Maj 1867.
— — — — Andra Kammaren den 6 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående tillägg till 17 Kap.
6 § Handels-balken i fråga om jordegares förmånsrätt
till arrendators löseegendom.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 65.)

S. A. K.

Vid Riksdagen har förslag blifvit framställt, att enahanda företrädesrätt, i landbos eller brukares löseegendom, som enligt 17 Kap. 6 § Handels-